

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 483. Usque Ad Annum 561.

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117824

§. 20. Felicis Papæ Epistola ad Ecclesiam Africanam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66066](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66066)

quem Ægypto præfecit. Is ubi cum Nephalio Alexandriam pervenit, de restauranda Pace agere cœpit; sed eos, qui a Petri Mongi Communione recesserant, reducere non potuit. Eorum aliquos Constantinopolim ire iussit ad Imperatorem, qui multa de Concilio Calcedonensi differuit; verum nec sic quidquam effectum, quia Imperator istud Concilium non sincere approbat.

Sæculum V.
A. C. 485.

§. XX.

Felices Papæ Epistola ad Ecclesiam Africanam.

Interim Ecclesia Africæ non nihil levius habebat sub Regno Guntamundi, qui Hunerico successerat; is S. Eugenium Episcopum Carthaginensem ab Exilio revocavit, & tertio Regni sui anno, nempe 487. ejusdem Civitatis Catholicis cæmeterium S. Agilei reddidit. Eodem anno Boetio Consule Romæ 13. Martii in Basilica Constantini Concilium celebratum. Aderant quadraginta Episcopi ex Italia, Felice Papa Præsidente, ex Africa Episcopi quatuor, Presbyteri septuaginta sex, quorum omnium nomina leguntur. In eo Concilio Papa ab Anastasio Diacono recitari iussit Epistolam ad omnes diversarum Provinciarum Episcopos directam; primum mentio fit generatim de

*App. Chr.
Prosp. to. 1.
Canis. to. 4.
Conc. p. 1149.*

D 5

Perse-

Sæculum V. Persecutione in Africa, tumque multorum
A. C. 487. lapsus, qui rebaptizari se sustinuerant, &
 quidem etiam ex Presbyteris, & Episco-
 pis non nulli, memorantur. Omnibus
 deinde diversa præscribuntur remedia.
Ep. 7. Felic. Episcopi, Presbyteri & Diaconi reliqua
p. 1075. tota vita pœnitentiam agent, nec preci-
 bus non Fidelium modo, sed neque Cate-
 chumenorum aderunt. Et tandem in ar-
 ticulo mortis Communionem solum Lai-
 cam accipiant. Quod spectat ad alios
Nic. Conc. II. Clericos, Monachos, Sanctimoniales, Sæ-
 culares, Concilii Niceni Regula observa-
 bitur, ut illi, qui nemine cogente reba-
 ptizati fuerint, tribus annis sint audito-
Sup. 1. XI. res, annis septem prostrati, & annis duo-
S. 21. bus orationi assistant non offerentes. Si
 vero intra hoc temporis spatium mortis
 periculum immineat, ab eodem Episco-
 po, qui Pœnitentiam injunxerit, aut ab a-
 lio, qui eam injunctam fuisse sciverit, vel a
 Presbytero Viaticum, id est, Absolutio-
 nem, accipient.

Impuberes aliquamdiu sub impositio-
 ne manuum erunt, postea ad Commu-
 nionem admittantur, ne tempore Pœni-
 tentiæ novis culpis implicentur. Si in
 mortis periculum incidant, & Absolutio-
 nem acceperint, postea vero convaleant,
 solum in oratione communicabunt, do-
 nec tempus fuerit impletum. Cate-
 chumeni, qui ab Arianis baptizati fue-
 runt,

runt, tribus annis inter Auditores sta- Sæculum V.
 bunt, deinde inter Catechumenos, ut cum A. C. 487.
 illis Gratiam Communionis Catholicæ
 per manuum impositionem recipiant.
 Clerici minores, & Laici, qui vi, aut do- Concilium
 lo rebaptizati fuerint, annis tantum tri- Romanum,
 bus Pœnitentiam agent; nemo autem
 eorum, qui baptizati, aut rebaptizati ex-
 tra Ecclesiam fuere, unquam ad Ministe-
 rium Ecclesiasticum suscipietur. Nullus
 Episcopus aut Presbyter alterius Episco-
 pi Pœnitentem recipiet, nisi a suo Epis-
 copo testes litteras afferat. Si casus in-
 solitus supervenerit, S. Sedis sententia
 exquiratur. Hæc Epistola, scilicet Con-
 cillii Romani Decretum, uno tantum an-
 no posterior est, & 15. Martii, Dynamio,
 & Siphidio Consulibus id est anno 488.
 data. Eodem jure Rebaptizatio ac A-
 postasia habetur, quia nemo potest ba-
 ptizari velle, nisi se Gentilem æstimet.

Eodem anno Pontifex ad S. Cesarium ap. Bar. 488.
 Arelatensem Epistolam dedit. Prohibet,
 ne Ordinationes Episcoporum præcipi-
 tentur. Sed hortatur, ne latum unguem
 a Regula deflectatur, & non nisi postquam
 diu eorum mores probati fuissent, ordi-
 nentur, ut firmi, & constantes deinde in
 suscepto munere persistant; Nam que-
 rebantur Viri probi, quosdam Episcopos
 post suam Ordinationem ad Sæculum
 rediisse. Conjectura est, hoc malum ex
 com-

Sæculum V.
A.C. 488.

Ennon. epig.
110. *Et ibi*
Sirm.

commercio cum Barbaris originem traxisse, & quod perpetuo hostilium armorum strepitus audiretur, quippe optimæ etiam vitæ Episcopi arces munire cogebantur, quo se ingruente hoste reciperent. Id ipsum exemplo Honorati Episcopi Novariensis, qui illa ætate vivebat, confirmatur. Papæ Epistola ad S. Cesarium tertia Febr. 488. data est.

§. XXI.

Acacius Constantinopolitanus e vivis excedit.

Victor. Tun.
Chir.
Evagr. III.
6. 231.

Eodem anno nempe secundo post Consulatum Longini fatis functus est Petrus Fulo Anti-Patriarcha Antiochenus toties condemnatus. Successit Palladius etiam Hæreticus. Acacius obiit anno sequenti 489. Probino, & Eusebio Consulibus, postquam Sedem Constantinopolitanam annis septendecim tenuisset. Ambitione ferebatur, omnes sibi subicere Ecclesias cupiens; at subjectas sollicitè regebat. Vanæ indolis notam non effugit, dum ipso vel jubente, vel tolerante ejusdem pictæ effigies in omnibus Ecclesiis visæ sunt. In Ecclesia Armentario vicina Gennadius ejus Antecessor imaginem musivo opere concinnari jusserat, tunc omnibus numeris absolutam. In eadem Acacius loco maxi-

me